

har sagt, men det skal jeg ikke gøre ham nogen Bebrejdelse for. Jeg har overhovedet ikke i den Forbindelse, som det ærede Medlem tror, omtalt Valutacentralen. Jeg har kun omtalt det Cirkulære, der angaar Kreditindskrænkningen, og det er med Hensik paa dette Cirkulære, at jeg har gjort min Sammenligning med det, der skete i 1919 og 1920.

Pürschel: Spørgsmaalet om Guldindløselighed, som her i Dag er til Behandling, staar paa Dagsordenen i alle Lande. Da Lovforslaget forelagdes, var der overalt Enighed om, at man ikke turde tage det Skridt ud i det uvisse, som en Overgang til Guldindløselighed under den ene eller anden Form vilde betyde; det hedder i Lovforslagets Motiver, at Danmark ikke som det eneste eller første Land i Europa kunde gaa over dertil. Nu er Stillingen for saa vidt forandret, som Sverige har ændret sin Opfattelse. Det kommer vel i og for sig ret overraskende efter den Udtalelse, der forelaa fra Sagkyndige deroppe; men de har ændret deres Opfattelse og gaar fra 1. April over til Guldindløselighed. Der lader sig naturligvis indhente interessante Erfaringer derfra, men dog — det maa man straks fremholde — Erfaringer, som ikke direkte vil kunne overføres her til Landet.

Altsaa, Forudsætningerne er paa et Punkt forandrede, siden Lovforslaget blev forelagt, men i øvrigt og paa det væsentlige Punkt uforandrede. Det væsentlige Punkt er efter mit Lægmandsskøn den ugunstige Handelsbalance, men derpaa skal jeg ikke komme nærmere ind. Denne Opfattelse, at Forholdene i det væsentlige er uforandrede, maa føre til, at man i Øjeblikket ikke tør gaa til Ophævelse af Moratoriet. Det, der kunde diskuteres, er, om man skulde give Forlængelsen saa langt ud i Tiden, som det sker, og hvorvidt der burde knyttes visse Betingelser dertil f. Eks. med Hensyn til Udbyttegivning. Det er jo almindelig bekendt, at dette sidste har betydelige og meget varme Tilhængere indenfor mit Parti, og det er ogsaa almindelig bekendt, at der er afvigende Opfattelser af dette Spørgsmaal vistnok indenfor de fleste Partier. Vi har imidlertid i Udvalget sluttet os til Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, og derfor finder jeg for mit Vedkommende ikke, der er Grund til paa dette Tidspunkt at tage nogen lang principiel Debat om disse Spørgsmaal. Dertil vil der jo blive rigelig Tid i Fremtiden. Det ærede Medlem Hr. Hauges Udtalelser giver mig kun Anledning til at sige, at ogsaa vi selvfølgelig anser det for

ønskeligt, at rent Valutaspil ikke understøttes ved Kreditgivning fra Bankernes Side, men vi er jo alle enige om, at Kreditindskrænkning er et Vaaben, som maa anvendes med stor Varsomhed for ikke at skade det sunde Erhvervsliv her i Landet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Rode: Jeg kan henvise til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Zahle og jeg har fremsat i Betænkningen over Lovforslaget, hvori vi har skildret Samraadsforhandlinger vedrørende Spørgsmaalet om Bankens Seddelpolitik og en eventuel Afgift paa den Seddelmængde, som overstiger, hvad Omsætningen nødvendigvis kræver. Hele dette Spørgsmaal kan imidlertid ikke under de gældende Oktrojforhold ordnes uden under Ledelse af Ministeriet, og dette har ikke ønsket eller ikke i Øjeblikket formaaet at tage en saadan Ledelse, og dermed er Spørgsmaalet om Muligheden for Ændringer bortfaldet. Det ærede Flertal har fremsat nogle Bemærkninger om Guldindløselighed, som for saa vidt er ganske værdiløse, som Flertallet aldeles ikke udtaler, hvad det er for en Guldindløselighed, der tilstræbes, om det er til Parikurs eller til en fast Kurs eller efter en successivt stigende Guldindløselighedsgrad. Man har kun udslynget et Ord, men ikke forklaret, hvad det indeholder. Men denne Del af Betænkningen staar jo kun for Flertallets Regning.

Jeg skal i øvrigt, saaledes som Forholdene ligger, anbefale at stemme for Forlængelsen af Moratoriet.

Justitsministeren (Rytter): Som Betænkningen foreligger, er der ikke nogen Grund til for os at diskutere hele Spørgsmaalet. Vi kommer nu ud til Vælgerne og skal gøre Rede for vore Resultater derude. Jeg er derfor ogsaa nærmest tilbøjelig til at synes, at den store Tale, som det ærede Medlem Hr. Hauge holdt, for saa vidt var overflødig. Men jeg maa med Hensyn til enkelte Punkter, som er fremdraget, dog sige et Par Ord. For det første spurgte det ærede Medlem mig, og det spurgte han ogsaa om i Udvalget, om vi havde stillet noget Krav til Nationalbanken om at gøre sin Pligt. Jeg opfattede det ærede Medlem saaledes, og jeg ved ogsaa, det var hans Mening, at det drejer sig om Guldindløseligheden, det var paa det Punkt, Banken skulde gøre sin Pligt. Som jeg allerede har udviklet, har vi diskuteret Spørgsmaalet med Nationalbanken, men ikke ment at kunne stille noget *Krav* om at gaa over til